

ת"פ 19875/06/16 - מדינת ישראל, מתביעות ירושלים נגד האני ג'אבר, מטעם הסניגוריה הציבורית

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 19875-06-16 מדינת ישראל נ' ג'אבר

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה
נגד הנאשם	מדינת ישראל ע"י ב"כ גב' תהילה לויאני, מתמחה מתביעות ירושלים
	האני ג'אבר ע"י ב"כ עוה"ד איליא תיאודורי מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה ונקבעה אשמתו ביחס לביצוע שתי עבירות **כניסה לישראל שלא כדין**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. מעובדות כתב האישום המקורי עולה כי הנאשם נכנס לישראל בתאריכים 13.4.2016 וב-7.6.2016.

מהלך הדין

2. הנאשם נעצר בעת כניסתו השנייה לישראל והיה עצור שלושה ימים (שוחרר ב-9.6.2016). הדין בעניינו נדחה פעמים רבות נוכח הליכים שהתנהלו במטרה להסדיר את מעמדו בישראל, בבית המשפט העליון ובבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (הוצגו אסמכתאות במהלך המשפט).

3. בחודש יולי 2022 הודה הנאשם בכתב האישום המקורי וביקש להימנע מהרשעתו מחשש שהרשעתו תפגע בהליך הסדרת מעמדו. הסניגור ביקש להזמין תסקיר בעניינו שיבחן גם את שאלת משמעות ההרשעה.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. מהתסקירים עולה, כי הנאשם כבן 34, נשוי ואב לשני ילדים קטינים

בעלי מעמד בישראל. הנאשם עובד בעבודות מזדמנות והלכה למעשה מתגורר בתוך ירושלים בשטחי מדינת ישראל יחד עם אשתו, שהיא ישראלית. הנאשם יליד חברון. אביו חברוני ואמו ירושלמית, והשניים התגרשו כשהנאשם היה כבן 6. ילדותו עברה עליו באופן בלתי יציב, וכך גם נוכחותו במסגרות הלימוד. לדבריו, שניים מאחיו בעלי מעמד בישראל. הוא סיפר לשירות המבחן על מאמציו להסדיר את מעמדו מבחינה משפטית, ניסיונות שעלו בתוהו, וכן סיפר כי אין לו זיקה לאזור, ומרכז חייו בירושלים, ואיננו רואה אפשרויות אחרות ולכן נותר בארץ גם ללא אישור. גם לאחר דחיה וקבלת תסקיר נוסף, לא נתקבלה אינדיקציה לגבי נסיבותיו של הליך הסדרת המעמד, ולכן, וכן נוכח השהיה הרציפה של הנאשם בישראל ללא אישור, לא המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה.

ראיות לעונש

5. במסגרת הראיות שהוצגו רישומו הפלילי של הנאשם הכולל שתי הרשעות קודמות ישנות, האחת משנת 2011 בגין השתתפות בהתפרעות במהלך שנת 2010, אז נדון למאסר בן שלושה חודשים, והשנייה משנת 2008 בבית משפט לנוער בעבירת גניבה, בגינה ביצע של"ץ. מצד ההגנה הוצגו כאמור מספר החלטות של ערכאות שונות, ביחס להליכי הסדרת מעמדו, הליכים שהסתיימו כולם בדחיית בקשותיו בהקשר זה.

טיעונים לעונש

6. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד גיסא, ב"כ המאשימה עתרה להרשיע את הנאשם בהיעדר הוכחת נזק קונקרטי ונוכח ממצאי שירות המבחן, וכן עתרה להטיל על הנאשם חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית. מאידך גיסא, הסניגור הדגיש את הנסיבות החריגות של הנאשם, את העובדה שנולד באיזור אך אין לו כל זיקה לאיזור ומרכז חייו בישראל והוא נשוי לישראלית ויש לו ילדים ישראלים. הסניגור עתר לבטל את הרשעתו של הנאשם בשל הנזק שצפוי להיגרם לו בניסיון להסדיר את המעמד.

קביעת מתחם הענישה

7. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

8. **אשר לערך המוגן**, העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של ריבונות המדינה, ביטחונה וזכותה לקבוע מי יבוא בשעריה. מידת הפגיעה בערכים אלו נמוכה.

9. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשם נתפס פעמיים כשהוא בישראל ללא אישור. כעולה מהתסקיר ומדברי הסניגור, לנאשם אין כל זיקה ממשית לאיזור, מלבד העובדה שנולד שם ואביו, עמו אין לו קשר כיום, מתגורר שם. אמו ואחיו מתגוררים בישראל ומנהלים בה את מרכז חייהם. הנאשם פגע במידה נמוכה בערכים המוגנים ופוטנציאל הנזק ממנו לביטחון נמוך. עם זאת, הנאשם עושה דין לעצמו ומנהל את מרכז חייו במדינה שאין לו בה מעמד, ובכך יש ממד של חומרה, משום שהנאשם קובע עובדות בשטח בניגוד לחוק, שעל אכיפתו ויישומו אמון בית

המשפט, וידוע שלשופט הנשבע אמונים, אין מורא זולת מורא הדין.

10. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, הענישה בעבירות שב"ח ללא עבירות נלוות מסתכמת במאסר מותנה ועד מאסר קצר, על-פי הכלל שנקבע ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מ"י** (מיום 9.12.2014), שם אושר מתחם שבין מאסר מותנה ועד חמישה חודשי מאסר וענישה נלווית.

11. **מתחם הענישה** - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה ועד לחמישה חודשי מאסר וענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

12. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם בשנות השלושים לחייו, נשוי ואב לשניים עובד בעבודות מזדמנות. לזכותו קבלת האחריות והניסיון להסדיר את מעמדו לאורך תקופה ארוכה מאוד, ניסיון שבית המשפט נתן לו יד בדחיות מרובות של ההליכים באופן חריג, מתוך תקווה שהדבר יסתדר בסופו של דבר. למרבה הצער, הדבר לא הסתייע נכון לעכשיו.

13. לחובתו של הנאשם, עברו הפלילי (אם כי אינו מכביד), והעובדה שהוא ממשיך להתגורר בישראל הגם שאין לו אישור לכך (אציין כי חלק ניכר מתקופת המשפט ניתנו לנאשם אישורי שהיה מתוקף החלטות הערכאות השונות במסגרת הליכי הסדרת מעמדו). קיים ממד של חלוף הזמן, שאינו פועל לזכות הנאשם, שכן הדיונים נדחו לבקשתו מתוך תקווה שיצליח להסדיר את מעמדו עד למעמד גזירת הדין, דבר שכאמור לא צלח.

אי הרשעה

14. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לתנאי הראשון, לא מצאתי שכניסה לישראל שלא כדין היא מעשה שאינו מאפשר ביטול הרשעה, בוודאי לא בנסיבות המקרה שלפניי. אשר לתנאי השני, הנאשם אינו עומד בו, גם לאחר שקיבלתי תסקיר משירות המבחן שנתבקש להתייחס ספציפית לבקשה זו. **מכאן שהבקשה נדחית ואני מרשיע בזה את הנאשם בעבירות בהן הודה**. אך מובן שחריג של אי-הרשעה צריך להינתן במשורה, ואין זה המקרה, בוודאי שעה שהנאשם אינו מקיים את החוק.

המיקום במתחם

15. יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

גזירת הדין

16. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 3

א. 3 ימי מאסר בפועל (כימי מעצרו) - הנאשם סיים לרצות חלק זה של העונש;

ב. אני נמנע מהטלת מאסר מותנה בשל הנסיבות החריגות שהוצגו לי וכן מתוך הכרה במאמצים של הנאשם להסדיר את מעמדו. לא סברתי שהטלת מאסר מותנה תועיל בנסיבות העניין, משום שהנאשם אינו מורתע מההליכים הפליליים במובן זה, שהוא ממשיך לשהות בישראל גם כיום. לטעמי הימשכות הליכי הסדרת המעמד בעניינו בלתי סבירים בנסיבות העניין והגם שאינני תומך במעשיו, אין מקום להכביד על חייו הקשים ממילא;

ג. קנס בסך 2,000 ₪, או 8 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם עד ליום 1.9.2024 ויקוזז מההפקדה שבתיק המעצר על אף הודעת עיקול ככל שקיימת.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, במעמד הצדדים.